

vallavalitsuses

Suvi vallavalitsuses

Käes on suve viimane kolmandik ja kindlasti võime öelda – olnud on ilus suvi. On jätkunud vihma ja päikest, parasjagu pilvist ja äikest.

Vaatamata puhkuste ajale on vallamajas töö korraldatud nii, et kõikides osakondades on tagatud klientide teenindamine ja endise regulaarsusega (kord nädalas) on toimunud igapäevased vallavalitsuse istungid.

Vallakodanikud on aktiivselt esitanud vallavalitsusele taotlusi (näiteks ehitusvaldkonnas) ja avaldusi, on taotletud lubasid avalike ürituste läbiviimiseks ja pööratud meie poole paljudes inimesi huvitanud küsimustes. Puhkuste tõttu ei ole jäänud menetlemata taotlused ega vastamata kirjad.

Vallavalitsuse istungitel on olnud arutlusel sotsiaaltöö valdkonda kuuluvad küsimused ja tegeldud on veel paljude vallavalitsuse pädevusse kuuluvate valdkondadega (näiteks katastriüksuste koha- ja lähiaadresside korrastamine). Tegevusi on olnud seoses Nõo aleviku vee- ja kanalisatsioonüsteemide rekonstrueerimisega, teehoiuga ja kaasa on aidatud Nõo valla 70. sünnipäevale pühendatud ürituste läbiviimisele.

Avalikustamisele kuuluvate vallavalitsuse korraldustega on võimalik tutvuda Nõo valla dokumendiregistris veebilehe aadressil: www.nvv.ee.

Juulis Nõo Vallavolikogu istungit ei toimunud. Järgmine volikogu istung on planeeritud 27. augustile.

Vallasekretär AIRA LAUL

In memoriam LINDA TAMMUR 05.04.1916–01.07.2009

1. juulil lõppes kauaaegse Nõo pastori Harald Tammuri abikaasa Linda Tammuri elutee.

Linda Tammur (Libese) oli pärit Mäksalt. 1935. aastal lõpetas ta Tartu Tütarlaste Gümnaasiumi, mille järel töötas ajalehe "Postimees" toimetuses. Seejärel oli ta müüjaks kaupluses "Koolivara", kust lahkus 1959. aastal, et tõhusamalt abistada abikaasat Nõo kirikutegevuses.

1935. aasta sügisest kuulus Linda Tammur Eesti Noorsoo Kasvatuse Seltsi Tartu osakonna juhatuse sekretärina. Seltsil oli ka segakoor, mida juhatas Richard Ritsing. Linda Tammur laulis selles kooris. Ta laulis ka Maarja kiriku kooris, mille dirigendiks oli Adalbert Wirkhaus, ja "Vanemuise" Seltsi segakooris, mida juhatas Richard Ritsing. Selles kooris laulis Linda Tammur 20 aastat. Auliikmena kuulus ta sellesse koori kuni elu lõpuni.

Linda Tammur abistas abikaasat kirikutöös kuni 1996. aastani, millal Harald Tammur Nõo pastori kohalt lahkus. Linda Tammur laulis ka Nõo kirikukooris. Tal oli väga kaunis sopranihääli.

Oma elu lõpus otsustas Linda Tammur pastor Harald Tammuri suurest raamatukogust osa anda Nõo kirikule, osa Nõo Koduloomuuseumile. Jäädava lahkimise tõttu jäid teosed üle andmata.

8. juulil sängitati Linda Tammuri põrm Tartu Raadi kalmistule abikaasa Harald Tammuri kõrvale. Saatjate seas oli ka "Vanemuise" Seltsi segakoor, kes esitas oma auliikme lilledega pärjatud haua juures mitu isamaalist laulu.

Nõo koguduse poolt olid Linda Tammurit ära saatmas kauaaegne organist ja koorijuht Agnes Laasimer ning pastor Mart Jaanson. Koguduse pärja koos jumalajäätusõnadega aetas kalmule pastor Mart Jaanson.

Nõo kogudus soovib lahkunud Linda Tammurile rahulikku und.

EELK Nõo kogudus
AGNES-ASTA MARAND

Nõo Vallavalitsuse telefonid ja vastuvõtuajad

Kantsleil	513 9123	Maaosakonna juhataja	745 5504
Kantsleil, vallavanem	745 5108	Maaosakond	745 5434
Vallasekretär	745 5303	Keskkonnaosakond	745 5332
Elanikeregister	745 5335	Pearaamatupidaja	745 5002
Sotsiaallosakonna juhataja	745 5475	Raamatupidamine	
Sotsiaallosakond	745 5004		745 5360, 745 5003

Vastuvõtuajad: T kl 9–12 ja 13–16; R kl 9–12

Vallavolikogu esimehe vastuvõtuajad
teisipäeval kl 15.15–16.00 vallamajas.

Eelneval kokkuleppel võtab esimees tööpäevadel kodanikke vastu ka Nõo koolimajas.

Noorte töö- ja puhkelaager Palu Puhkajate Looduskeskuses

20.–24. juulil toimus Palu Puhkajate Looduskeskuses noorte töö- ja puhkelaager 15 lapse osavõtul Nõost, Kambjast, Kammerist, Ülenurmelt ja Elvast, nendest seitse poissi ja kaheksa tüdrukut.

Laager oli projektipõhine ja tingimuseks oli, et iga osalemisvõimaluse saanud laps on ka aktiivselt mingi spordiala varem tegeletud.

Laager sai teoks tänu Tartumaa Arendusseltsi LEADER-programmi toele ja oli lastele tasuta.

Laager kestis 5 päeva. Nagu laagris ikka, oli kehtestatud oma päevakava, kuhu mahtusid erinevad üritused, nagu kanuumatk, ratsutamine, õhtuti jalg- ja rahvastepallivõistlused jne. Ja paar tundi oli ka tõist tegevust, kus lapsed riisusid heina ja korrastasid territooriumi jms.

Magati telkides. Ainult paaril vihmasel ööl tuli osa tüdrukuid puhkemajja ööbima.

Laager lõppes meeleoluka grilliohtuga, mille toimumiseks lapsevanemad oma väikese raha-

lise toetuse lisasid.

Iga last tänati osavõtu eest diplomiga.

Üks laagrist osavõtnu, Nõo Põhikooli 4. klassi sporditüdruk Johanna Kaskema lausa säras, kui laagrimuljeid pajatas: „Väga meeldis! Näiteks kanuumatk, ratsutamine, orienteerumine. Ja seltskond oli tore, lapsed olid sõbralikud. Kasvataja Priit hoolitses kogu aeg, et meil igav ei oleks ja kasvataja Sirle jälle oli väga lahke ja hoidis meid igati!“

Laagri korraldamise idee autor oli Lembit Toru ja korraldajaks Tartumaa Spordiliit.

„Sellise lastelaagri korraldamine oli meil Palul esmakordne. Soovisime katsetada, kuidas välja kukub. Ettevalmistused olid tõsised. Kõik meie laagritöötajad – mina kui laagriülem ja kõik kasvatajad – pidid läbima noorsootöötajate keskuse kaudu organiseeritud põhjaliku koolituse. Koolituse järel sooritasime vastava kutseksami ja nüüd oleme litsentseeritud laagritöötajad. Sellised on

nõudmised. Meie laagris töötasid koos minuga kasvatajad Meryt Pastak, Priit Toru ja Sirle Saviauk.

Laagri korraldust ja toimimist käisid ka PRIA esindajad kontrollimas.

Laagrit organiseerima ajendasid mitmed Palu keskuses toimunud muudatused. Meil on suurepäraseid ujumisvõimalused.

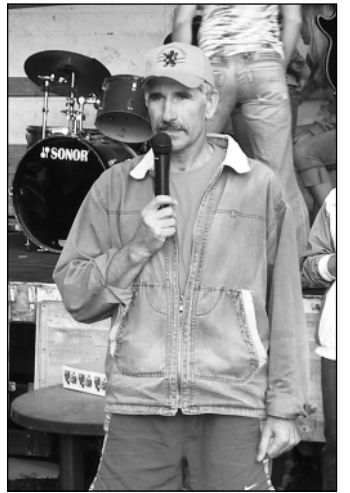
Endisest palkmajast ehitamis valmis korraliku külustuskeskuse. 2010. aasta suveks soovime oma tingimusi veelgi paranda.

Võime küll oma lastelaagri toimimisega rahule jääda. See andis julguse edaspidigi lastelaagreid korraldada.

Tegelekult juba augusti keskel ongi meil tulemas laager tõstjatele 15 sportlase osavõtul.

Ja siin toimub ka 5.–8. augustil spordiühingu „Jõud“ suur seminaraalager paarisaja inimese osavõtul. Tegemist on palju.“

10. augustil alanud tõstjate noortelaagrit käisid avamas Tõsteliidu juhatuse esimees Jaan Talts

Noortelaagri korraldamise idee autor oli Lembit Toru ja korraldajaks Tartumaa Spordiliit.

juunior ja olümpiavõitja Jaan Talts senior (München 1972).

Nagu Lembit Toru jutust selgus, ei ole Palu Puhkajate Looduskeskuses rahvast puudus ja tegevust jätkub kuhjaga. On tore, et korraldajad on leidnud oma magnetid ja et keskus on kujunemas aktiivseks külustuskeskuseks.

MILVI PENSA

VVV looduslaager toimus 29. juunist 3. juulini

Viide laagripäeva mahtus palju toimetamisi, aga tagasi vaadates möödus see nädal väga kiiresti... Esimese päeva läbivaks teemaks oli fotopäev looduses. Kogu päeva juhtis loodusfotograaf Jaanus Järva. Päeva esimene pool oli täis pildistamist ja ilusate hetkede leidmist looduses. Fotograaf Jaanus andis lastele teele kaasa ülesandeid ja õpetas, kuidas pildistada kändu, puid, taevast, puukoort, lilli, vett, kiile... ja mida kõike veel? Vahvaid lapsi endid muidugi ka. Enne kui sai päeva teise poolega alustada, tuli ootamatult vahetada asukohta: Tartumaa Tervisespordikeskusest oli kadunud elekter, aga kuidas ilma elektrita pilte vaadata? Niisiis sõidetigi Waide motelli. Päeva teisel poolel jaotati lapsed pooleks: kui üks pool kuulas, mida oli Jaanusel nende piltide kohta öelda, siis teine pool mängis samal ajal loodumänge. Iga pildistaja sai teada, millised pildid olid parimad ja mida võiks isegi fotokonkursile saata.

Teine laagripäev oli meeliseks enamikule poistest. Päeva alustati seljakotimatkaga ning pärast Viti raja läbimist ja lõunasööki asuti teele Otepää Seiklusparki, kus ronimisõpetusele järgnes see, mis poisse eriti paelus: päris ise sai läbida oma eale vastava seiklusraja. Aga ega tüdrukudki alla jäänud... Tublid olid nii kõige pisemad kui ka need, kes kõige pikemale rajale pääsesid. Bussis tagasi sõites oli väsimus parajalt suur, nii et silmad vajusid iseenesest kinni.

Kolmandal päeval roniti bussi koos telkide, magamiskottide ja kõige muuga, mis telkimiseks vajalik. Pärast hommikust fotojahti Vellaveres asuti teele Emajõe Suursoo keskusesse, mille külustus toimus koostöös Jõgeva-Tartu Kes-

konnaametiga ja RMK Jõgeva-Tartu regiooniaga. Kohale jõudes olidki meid juba ootamas parved Emajõe sõitmiseks. Aga ega parvedel niisama lustitud – õpiti tegema õngi, et hiljem nendega kala püüda, kirjutati logiraamatut, mõõdeti Emajõe nähtavust ja veetemperatuuri. Tagasi telkimiskohale jõuti üsna hilja. Samal ajal, kui käis telkide püstitamist, valmis ka kosutav õhtusöök. Kuigi päev oli pikk, jõuti veel kala küpsetada, mängida mängu ja külakiigel kiikuda. Kui aga telki minerk oli, magasid kõik üsna pea magusat und.

Hommikul said varajasemad ärkajad asuda meisterdama. Kui hilisemad ärkajad telgist välja ronisid, oli nii mõnigi juba jõudnud valmistada oma pastakad ja traadist loomad. Pärast hommikuputru ja laagri mahavõtmist asuti matkateele Emajõe Suursoo matkarajale, kus elevust tekitas sookoll Unnuk, kes end kogu aeg peitis, kehastudes vahepeal ka üsna lulle sarnaseks. Matkarajalt tagasi tulles valmistati pilliroost vilepilli ning mängiti lugusid, püüti kala ja peeti maha võistlus veepallide viskamises. Ja oligi buss kohal ning läbi see 2-päevane telkimislaager saigi. Aitäh Elole, Riinule ja Heidile, kes programmi läbiviimise enda kanda võtsid, ning Jürile, kes meid kaks päeva vajadusel lahkesti abistas.

Looduslaagri viimane päev algas mullaalustiku õppimisega. Juhendaja Külli Kalamehe abiga vaadati, kes elab sambla ja paku all, kes peidab end puujuure alla. Lastele pakkus suurt huvi putukaid uurida ja määramiseks purki koguda. Lõpuks sai iga meeskond lustakalt ka üht putukat mängida. Putukaretkele järgnes looduses ellujäämise õpetus, kus kõikidel tuli korjata tee äärest mürgiseid ja

Lastele jäid laagrist mälestuseks loodusraamat, ühine laagripilt ja tunnustus laagri läbimise kohta ning muidugi enda valmistatud asjad...

söödavaid taimi ning lõpuks õpiti selgeks kõige vajalikumad sõlmed. Aeg kulges nii kiiresti, et lõkke tegemise õppimiseni ei jõutudki, aga laagrilastel jääb siis ju midagi oodata järgmisel looduslaagrilt – igal juhul sai antud lubadus, et järgmisel aastal teeme seda kindlasti.

Matkalt tulles oli ees veel üks oluline tegevus – iga laagriline sai endale mälestuseks kaasa meisterdada esimese päeva fotoga kaardi, rahakassa ja teadete hoidja, mis mõnel kandis kaelkirjaku ja mõnel sebra nime. Vahvad ja tore-dad mälestused kõik. Ja juba oligi käes hetk, kus tuli hakata nädalast kokkuvõtet tegema. Lõpuõhtule olid kutsutud ka emad-isad, et neile teada anda, mida kõike selle nädalaga teha jõuti. Tutvustav slaidiprogramm andis sellest hea ülevaate. Lastele jäid laagrist mälestuseks loodusraamat, ühine laagripilt ja tunnustus laagri läbimise kohta ning muidugi enda valmistatud asjad... Kõige lõpuks

oli tädi Annelil üks suur üllatus kastidesse peidetud – imeilusad ja suured maasikad – tervelt 5 suurt kasti, mis laagri lõpetuseks said kõikidele fotojahi võistkondadele kenaks kingituseks.

Ning oligi aeg minna emade ja isadega lõkkeõhtule, kus muuhulgas küpsetati lisaks vorstile toki otsas ka pannkooke ning söödi torti... Ja läbi see VVV 2009. aasta looduslaager oligi.

Suur tänu meie kasvatajatele Katrinile ja Ingridile ning Annelile, kes viis läbi fotojahi ja meisterdamised. Suured tänud rahastajale, SA KIK, kuhu kellele see tore traditsioon jätkuda sai. Ning eriliselt tänud OÜ-le Kinde Käsi Unipihast, kes maasikad meie looduslastele kinkis. Ja muidugi saime me kõik juurde uusi teadmisi sellest salapärasest ja samas nii tuttavast loodusest...

GEA JÄRVELA,
looduslaagri korraldaja

Arno Niitme 100 (02. juuli 1909 – 29. detsember 2002)

Arno Niitme 1928. aastal

palju väärtuslikku Nõo elust, taludest.

Arno Niitme oli Kabeli talu pererahva üks järeltulijaid. 1928. aastal lõpetas ta Treffneri gümnaasiumi, õppis sõjakoolis ja Tartu Ülikooli Kehalise Kasvatuse Instituudis. Seejärel töötas Arno Niitme Tapa gümnaasiumi õpetajana, hiljem direktorina. 1943/44. õppeaastal oli ta Tallinna Gustav Adolfi gümnaasiumi direktor.

1944. aastal mobiliseeriti Arno Niitme Saksa sõjaväkke. Samal sügisel sattus ta koos perekonnaga Saksamaale, kust edasi Ameerika Ühendriikidesse siirdus.

Ameerikas kirjutas Arno Niitme kaks memuaariteost: "Noorus ja kooliaastad Trefooniaas" (1983) ja "Neli kooli" (1996, trükitud Tõravere). Esimene raamat sisaldas

diplats. Ta kaevas hüppeaugu, meisterdas kõrgushüppestid ja mõõdulati. Oma talu sepikojas valmistas ketta ja oda. Iga päev tegi läbi kõik alad ja tagajärgede kohta pidas täpset arvestust. Koolis tulid juurde pallimängud, riistvõimlemine, ujumine.

Albumi "Meeri Kompanii XX", 1938, artiklist "Kilde Meeri Kompanii spordielust" saame teada, et Arno Nigol on nooruses oma koduvalla sportlasena nii võistlajate kui ka võitjate nimekirjas olnud. Elu on aga hiljem ta "tollest sõbralikust spordikambast eemale viinud".

On säilinud mõningaid tulemuse 1930. aastate algusest, millal Arnold Nigol on saanud kettaheite tulemuseks 43,45, odaviskes 62,75, kümnevõistluses 5148 p.

1. ja 2. augustil 1932 peeti Tal-

linnas kümnevõistlused kergejõustikus. Arno Niitme olevat tulnud Eesti meistriks 6669,95 punktiga.

Eestis oli Arno Niitme kuni 1944. aastani meie nimekamate kergejõustiklaste kirjas ja kooliõpetajana noorte sportlaste trener. Sõda viis ta kodumaalt kaugele, kuid tema võõrsil kirjutatud raamatud on Nõole suure väärtusega. Need jäävad. Esimene on Nõo koolis, Nõo valla raamatukogus, Nõo koduloomuuseumis; teist saab osta TÜ raamatupoest.

Tänavu 2. juulil oleks Arno Niitme saanud 100-aastaseks. Ta lahkus jäädavalt 93-aastasena 29. detsembril 2002. aastal. Veel viimase eluaastal oli ta väga huvitatud Nõo arengust ja isatalu käekäigust.

AGNES-ASTA MARAND